

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

28. September 2015

J.nr. 2015-3815

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 31. august 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 48 (BEU alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra medlem af udvalget Finn Sørensen (EL).

Spørgsmål nr. 48:

”Ministeren bedes redegøre for den faktiske udvikling i besparelserne på dagpenge siden 2012, jf. lovforslag L 222, folketingsåret 2009-2010, tabel 1. Af L 222 fremgår det, at den årlige besparelse er beregnet til 2.995 mio. kr. i 2014 fordelt på forskellige områder jf. tabel 1 i lovforslaget. Ministeren bedes redegøre for, hvorvidt de indbyggede forudsætninger i prognosen om, at kun 2-4.000 ville falde ud af dagpengesystemet (jf. svar på udvalgs spørgsmål L 222 spørgsmål 27), betyder at besparelserne er langt større, når de faktiske tal for udfald af dagpengesystemet er henholdsvis 33.562 i 2013, 17.082 i 2014; 5.962 i 2015 (januar-april).”

Endeligt svar:

I beregningerne af de direkte økonomiske konsekvenser af dagpengereformen på 2.995 mio. kr. blev der taget udgangspunkt i, at der i en normal konjunktursituation var ca. 27.000 fuldtidspersoner med mere end 2 års ledighed i dagpengesystemet.

Det blev på den baggrund forudsat, at 27.000 fuldtidspersoner ville miste dagpengere retten, når afkortningen til 2 år var fuldt indfasat i 2014.

Det blev skønnet, at ca. 1/3 af de 27.000 personer ville genoptjene dagpengere retten, ca. 1/3 ville komme på kontanthjælp og ca. 1/3 ville være uden forsørgelse. Disse beregninger inkluderer ikke de adfærdsvirkninger, der kunne forventes på baggrund af tidligere erfaringer med, at dagpengemodtagere hurtigere kom i job umiddelbart inden dagpengeperiodens udløb.

Udfaldsskønnet på 2-4.000 forudsatte en betydelig adfærdsvirkning, og havde derfor ingen sammenhæng med beregningerne af de direkte økonomiske konsekvenser. De højere udfaldstal, som vi kender i dag, giver derfor ikke anledning til at ændre i det daværende skøn på ca. 3 mia. kr. for de direkte økonomiske konsekvenser.

Det er ikke muligt at opgøre den faktiske besparelse som følge af afkortningen af dagpengeperioden, bl.a. fordi det kan være vanskeligt at opgøre de økonomiske konsekvenser af afkortningen af dagpengeperioden og den samtidige halvering af genoptjeningskravet hver for sig, og fordi konjunkturudviklingen spiller en stor rol-

le for dagpengeudgifterne. Derudover vil den fulde virkning af dagpengereformen først vise sig på lidt længere sigt, når arbejdsmarkedet har haft tid til at indrette sig på et øget arbejdsudbud.

Det skal i øvrigt bemærkes, at der efterfølgende har været merudgifter til en række midlertidige ordninger som fx Arbejdsmarkedsydelsen, der har ændret de økonomiske forudsætninger, der blev lagt til grund for økonomien i L 222.

I de strukturelle konsekvenser af dagpengereformen blev der taget udgangspunkt i Arbejdsmarkedskommissionens beregninger der viste, at forslaget på sigt ville få 13.000 flere i beskæftigelse, svarende til en forbedring af den strukturelle saldo med ca. 4 mia. kr. Den skønnede vækst i den strukturelle beskæftigelse byggede primært på erfaringerne med, at flere ledige kom i arbejde umiddelbart inden dagpengeperioden udløb.

Venlig hilsen

Jørn Neergaard Larsen